

عنوان مقاله:

تأثیر شوری آب آبیاری بر میزان مصرف پتاسیم در کشت گندم

محل انتشار:

دهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

پرویز مهاجرمیلانی

محمد فیضی

مهرزاد مستشاری

حمید ملاحسینی

خلاصه مقاله:

مطالعات زیادی در رابطه با مدیریت آب و خاک در خاکهای کشور انجام شده ولی اطلاعات لازم در خصوص مدیریت کود در این شرایط ناقص بوده و تا کنون توجهی خاص به وضعیت استثنائی آنها از نظر نیاز غذایی محصولات مختلف نشده است مطالعات کراس (1992) در پاکستان نشان داد که در خاکهای شور مصرف پتاسیم موجب افزایش راندمان مصرف نیتروژن می گردد. برن اشتاین و همکاران (1974) اعلام داشتند شوری خاک باعث زود گل کردن و زودرسی گیاه می گردد و پتاسیم در برگ کاهش می یابد. درودی و سیادت (1378) نشان دادند که به دلیل همبستگی قوی بین غلظت کلر و پتاسیم در برگ پرچم گندم و همبستگی ضعیف بین کلر و سایر کاتیونها در شرایط شور احتمالاً مقداری از پتاسیم جذب شده توسط گیاه برای خنثی کردن بار الکتریکی کلر ذخیره شده در واکوئل ها حبس گردیده و کمک به واکنش های حیاتی نمی نماید، در نتیجه علی رغم بالا بودن غلظت پتاسیم در اندام هوایی گندم، علائم کمبود پتاسیم در گندم ظاهر می گردد ملاحسینی (1383) گزارش نمود که در شوری آب آبیاری معادل 5 دسی زیمنس بر متر در منطقه ورامین، مصرف سولفات پتاسیم به میزان چهار برابر توصیه معمول، بیشترین عملکرد دانه و کاه را در گندم ارقام قدس و مهدوی بدنبال داشته است. وکیل و همکاران (1382) اثر منابع و مقادیر مختلف کودهای پتاسیمی بر غلظت عناصر غذایی گندم در شرایط شور را مورد بررسی قرار دادند. این محققین از آزمایش خود چنین نتیجه گیری نمودند که در محیط های شور با افزایش غلظت سدیم در محیط ریشه و کاهش نسبت پتاسیم به سدیم (K/Na) جذب پتاسیم و سایر عناصر غذایی کاهش می یابد. هیکال (1990) در یک مطالعه گلخانه ای بر روی گندم و جو مشاهده نمود افزایش پتاسیم محلول خاک باعث افزایش مقاومت به شوری می شود. درودی و سیادت (1379) طی یک مطالعه تأثیر شوری آب آبیاری، سولفات پتاسیم و اوره بر عملکرد و غلظت عناصر غذایی در گندم را مورد بررسی قرار دادند و گزارش کردند که با مصرف متعادل اوره و سولفات پتاسیم می توان تنش شوری را در گندم کاهش داد

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/24384>

